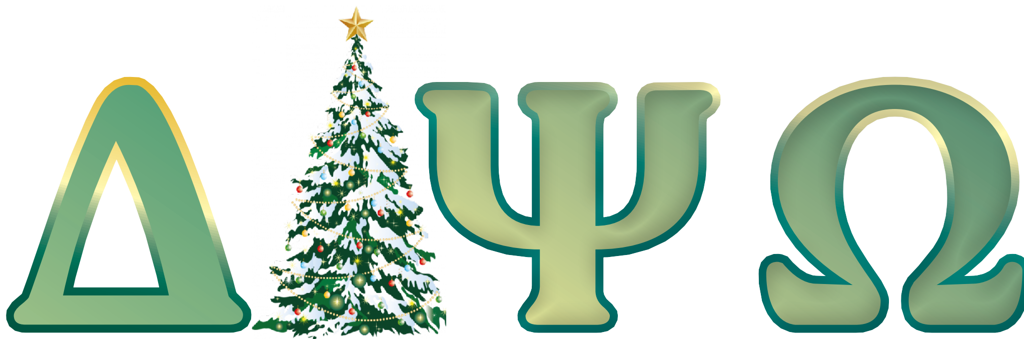
«Δίψασε τον Χριστό για να σε μεθύσει με την αγάπη Του». (Άγιος Ισαάκ Σύρος)

ΕΤΟΣ 24ο

Ελληνορθόδοξη Κοινωνία Προσώπων «ΔΙΨΩ» τηλ. 2610 346 687

Ηλεκτρ. Δ/νση: www.ekp-dipso.gr **E-mail:** roumeliotisantonios@gmail.com, info@goneisenorias.gr

Μηνιαία περιοδική έκδοση - Όθ. Αμαλίας 97 - Αρ. φύλλου 300 Δεκέμβριος 2022 Τ.Κ. 262 22 Πάτρα - Τιμή 1 c

ΔΙΑΒΑΣΤΕ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2022

Επίσκεψη στα σχολεία της Παραλίας

Την τελευταία εβδομάδα λειτουργίας των σχολείων ο εφημέριος του ι. ναού, πρωτοπρεσβύτερος π. Αντώνιος Ρουμελιώτης, επισκέφτηκε τα σχολεία της ενορίας του Αγίου Ιωάννου ευχήθηκε σε μαθητές και εκπαιδευτικούς για τις άγιες μέρες και πρόσφερε σε όλους χειροποίητες δημιουργίες - δώρα από τις κατηχήτριες του ναού και το καλλιτεχνικό εργαστήρι ΓΕΘΣΗΜΑΝΗ. Μάλιστα το 2ο Γυμνάσιο Παραλίας την ημέρα εκείνη παρουσίαζε και εορταστική εκδήλωση, την οποία ο πατήρ Αντώνιος παρακολούθησε.

4

Πρωτομάρτυς Στέφανος το θυμιατήριο της Χάριτος

Επιμέλεια
Αντωνίου Ρουμελιώτη
Πρωτοπρεσβυτέρου
roumeliotisantonios@gmail.com

Ο ήλιος ο αισθητός, που ανατέλλει πάνω από τη γη, έχει δίπλα του συνακόλουθους, τα αστέρια της Άρκτου, του Ωρίωνα, της Πούλιας, ακόμα και του Αυγερινού. Ο Ήλιος όμως της Δικαιοσύνης, ο οποίος ακτινοβόλησε ανατέλλοντας μέσα από τους παρθενικούς κόλπους, δεν έχει ανάγκη τη συνδρομή από το φως των αστεριών, αλλά έθεσε τον Πρωτομάρτυρα Στέφανο να λάμπει αυτός, δίπλα στις αθάνατες ακτίνες Του. Ο ήλιος, βαδίζοντας στο ουράνιο μονοπάτι του ανάμεσα στο βοριά και το νότο, πότε μεγαλώνει και πότε μικραίνει το φεγγοβόλημα της μέρας.

Ο Κύριος, ερχόμενος από τον ουρανό για μας, αύξησε την Δικαιοσύνη και διατήρησε αμόλυντο και αμείωτο το φεγγοβόλημά της.

Ο ήλιος διαδέχεται τη νύχτα, Αυτός τον θάνατο αντιπαλεύει, εκείνος διώχνει το σκοτάδι, Αυτός ανατρέπει την αμαρτία, εκείνος φέγγει για δώδεκα ώρες, Αυτός αστράφτει στους αιώνες, εκείνος με τ' αστέρια βαδίζει, Αυτός λάμπει με τους Αποστόλους, εκείνος τριγυρνάει ανάμεσα σε χρόνια και εποχές, Αυτός κηρύττεται με τους Προφήτες και τους Ευαγγελιστές, εκείνος με τη διαδρομή του τις ώρες υφαίνει, Αυτός τον λόγο της Εκκλησίας δυναμώνει. Εκείνον οι ζωγράφοι πάνω στο άρμα τον ζωγραφίζουν, Αυτόν οι σοφοί κατά Θεόν στη φάτνη αναπαυόμενο αναγγέλλουν.

Μια φάτνη η οποία σαν άλλος Ουρανός που περιβάλλεται με τη Χερουβική δόξα, μόνο με τον Θεϊκό θρόνο μπορεί να συγκριθεί, που περιέχει τη λογική τροφή, μια φάτνη που δέχτηκε Αυτόν που δημιούργησε την κάθε ζωή, μια φάτνη που βαστάει Αυτόν που βαστάει τα πάντα. Μια φάτνη που κατά χάριν έγινε πλατύτερη από την Πλάση όλη, για να χωρέσει Αυτόν που ολόκληρη η Κτίση δεν χωράει. Μια φάτνη που μας αναγγέλθηκε από τον αγγελιοφόρο αστέρα. Μια φάτνη που προτύπωσε το θυσιαστήριο, και ένα σπήλαιο που την Εκκλησία αποτέλεσε.

Ας μιμηθούμε λοιπόν και εμείς, τους ευσεβείς Μάγους, και αντιλαμβανόμενοι την εκκλησία ως Βηθλεέμ, ας ασπασθούμε το ιερό βήμα ως Σπήλαιο, το θυσιαστήριο ως Φάτνη, και αντί του Βρέφους, τον διά του Βρέφους ευλογημένο άρτο ας αγκαλιάσουμε.

Έχοντας υπόψιν όλα αυτά

7

19/12 Άγιοι Βονιφάτιος και Αγλαΐα η Ρωμαία

Οι Άγιοι Βονιφάτιος και Αγλαΐα έζησαν τον 3ο μ.Χ. αιώνα. Η Αγλαΐα ανήκε στην τάξη των ευγενών και πλούσιων Ρωμαίων γυναικών και ήταν πάντα πρόθυμη στις ελεημοσύνες και στις διάφορες αγαθοεργίες. Ο δε Βονιφάτιος ήταν γραμματέας της περιουσίας της Αγλαΐας και επόπτης των κτημάτων της. Όπως η κυρία του, ήταν και αυτός εύσπλαχνος και φιλάνθρωπος. Διαχειριζόταν την περιουσία της Αγλαΐας με πολλή τιμιότητα, και απέναντι στους υπηρέτες ήταν

ευγενέστατος.

Η ανεξέλεγκτη όμως καλοζωία έπνιξε την πνευματικότητα του Βονιφατίου και της Αγλαΐας. Άναψε την εύφλεκτη νεότητά τους και παρασύρθηκαν από τις ένοχες σαρκικές ηδονές. Ευτυχώς όμως, ο έλεγχος των συνειδήσεών τους ήταν αυτός που τελικά επικράτησε. Αμάρτησαν. Έκλαψαν και οι δύο πικρά. Θα τους δεχόταν άραγε και πάλι ο Θεός σαν ζωντανά μέλη της Εκκλησίας του; Γιατί όχι; Άλλωστε, ο Ίδιος είπε: «Χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι» (Λουκά, ΙΕ' 10). Δηλαδή, χαρά γίνεται στους ουρανούς, με την παρουσία αγγέλων του Θεού, που συμμετέχουν στη χαρά αυτή, για έναν αμαρτωλό που μετανοεί.

Με πολλή συντριβή λοιπόν, οι δύο μετανοούντες εξομολογήθηκαν το ηθικό τους ολίσθημα σε πνευματικό ιερέα και η ηθική τους επιστροφή και αναγέννηση ήταν πλέον γεγονός. Έτσι αργότερα ο μεν Βονιφάτιος πέθανε μαρτυρικά για την πίστη στην Ταρσό της Κιλικίας, η δε Αγλαΐα, αφού πούλησε τα υπάρχοντά της, αφιέρωσε τη ζωή της στην ανακούφιση των φτωχών και των πασχόντων.

22/12 Άγιος Χρυσογόνος

Ο Άγιος Χρυσογόνος ήταν άνθρωπος θεοσεβής και διδάσκαλος της αγίας Αναστασίας της Φαρμακολυτρίας. Καταγόταν από τη Ρώμη και έζησε στα χρόνια του αυτοκράτορα Διοκλητιανού (290 μ.Χ.). Επειδή τότε κινήθηκε διωγμός κατά των χριστιανών, έπιασαν και τον Χρυσόγονο και τον φυλάκισαν.

Όταν ο Διοκλητιανός βρισκόταν στη Νίκαια, έμαθε ότι στη Ρώμη ήταν πολύ πλήθος χριστιανών φυλακισμένο, που αν και βασανίστηκε σκληρά δεν αρνήθηκε την πίστη του, επειδή είχε παρακινητή στο μαρτύριο τον θείο Χρυσόγονο. Τότε ο Διοκλητιανός διέταξε να θανατωθούν όλοι οι χριστιανοί που δεν θα αρνηθούν τον Χριστό και τον Χρυσόγονο να τον φέρουν δεμένο μπροστά του. Όταν λοιπόν ο Χρυσόγονος παρουσιάστηκε στον βασιλιά, το φρόνημά του δεν κάμφθηκε ούτε από κολακείες, ούτε από φοβέρες. Αντίθετα μάλιστα, με θάρρος διακήρυξε ότι ο Χριστός είναι ο μόνος αληθινός Θεός και ότι οι Θεοί είναι πλάνη των ανθρώπων και φθορά των ψυχών και απώλεια. Όταν άκουσε αυτά ο τύραννος, διέταξε να τον φέρουν σε έρημο τόπο και να τον αποκεφαλίσουν. Έτσι ο μακάριος Χρυσόγονος, πήρε το στεφάνι του μαρτυρίου από τον Κύριο.

29/12 Όσιος Βενιαμίν

Ο Όσιος Βενιαμίν απεβίωσε ειρηνικά. Ο δε Άγιος Νικόδημος, αναφέρει ότι πέθανε από υδρωπικία και ότι στον Ευεργετινό υπάρχει το απόφθεγμά του: «Την βασιλικήν οδόν πορεύεσθε και τα μίλια μετρείτε, και ουκ ολιγωρείτε».

ΒΙΒΛΙΟ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Προμηθευθείτε τα από το κατάστημα εκκλησιαστικών ειδών και βιβλίων «ΓΕΘΣΗΜΑΝΗ».
Όθωνος Αμαλίας 97, ΠΑΤΡΑ - τηλ. 2610 346 687.
Παραγγελίες & στο κιν. 6984009551

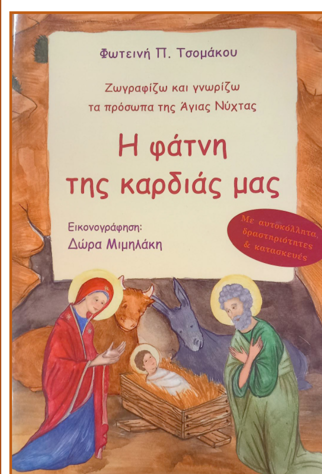

Η Φάτνη της καρδιάς μας

ΖΩΓΡΑΦΙΖΩ ΚΑΙ ΓΝΩΡΙΖΩ ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΝΥΧΤΑΣ (ΜΕ ΑΥΤΟΚΟΛΛΗΤΑ, ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ)

της ΤΣΟΜΑΚΟΥ Π. ΦΩΤΕΙΝΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ: Ας βοηθήσουμε τα παιδιά μας να ξεφύγουν από τα εμπορικά Χριστούγεννα, με τη φθηνή χρυσόσκονη και τα φανταχτερά χρυσόχαρτα.

Ας ζωγραφίσουμε στις ψυχές τους την άγια φάτνη που προσκυνούμε, με την ταπεινή μορφή Εκείνου που ήρθε και ανακαίνισε το φθαρμένο κόσμο μας.

Ας παρακαλέσουμε το Θείο Βρέφος να τους χαρίζει την αγάπη, την ειρήνη, τη ζεστασιά, τη χάρη, που απόλαυσαν όσοι Το προσκύνησαν εκείνη τη μοναδική Άγια Νύχτα. (Από την παρουσίαση στο οπισθόφυλλο του βιβλίου)

Το δώρο της ζωής

της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΜΟΥΡΙΚΗ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ: Παραμονές Χριστουγέννων και το όμορφο, κυκλαδίτικο νησί φόρεσε τα γιορτινά του! Όλοι περιμένουν το θαύμα της Θείας Γέννησης εκτός από τον καπετάν Βασίλη, που μένει κλεισμένος στον εαυτό του και στο καΐκι του. Κάποια φουρτούνα της ζωής του στέρησε ό,τι πολυτιμότερο είχε, την οικογένειά του, και έσβησε την πίστη του. Μήπως όμως δεν την έσβησε τελείως, αλλά απλά, κρυμμένη μέσα στη χόβολη, περίμενε το θαύμα, που θα έφερνε την καρδιά του καπετάνιου στο λιμάνι της αγάπης και της προσφοράς; Μια ιστορία, που θα συγκινήσει κάθε μικρό και μεγάλο αναγνώστη και θα τον κάνει κοινωνό της αγάπης της έμπρακτης, που λειτουργεί στη σκιά και τη σιωπή. Η εκφραστική εικονογράφηση της Κωνσταντίνας Ζαφείρη με την χαρούμενη γκάμα χρωμάτων κάνει το βιβλίο ένα πολύ όμορφο δώρο για τα παιδιά των πρώτων τάξεων του δημοτικού σχολείου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «θύρα»

Ταξίδι στ' Αϊβαλί, στην Καππαδοκία, ημέρες Χριστουγέννων...

Διαβάζοντας ένα άρθρο[1], φίλοι και φίλες, για τον εορτασμό του αγίου Δωδεκαημέρου στις αλύτρωτες πατρίδες της Μικράς Ασίας, είπα πως αυτό αξίζει να το μάθουμε όλοι. Γιατί οι πατρίδες μας αυτές είναι οι κοιτίδες του Ελληνισμού για να επαναπροσδιορίσουμε την αλλοιωμένη εορταστική μας πραγματικότητα.

Και ένα πρόσωπο θα μπορούσε να μας διαφωτίσει για τα ήθη και τα έθιμα της εορταστικής αυτής περιόδου μέσα από το δικό του ελληνικό και ορθόδοξο πρίσμα, ο Αϊβαλιώτης συγγραφέας και αγιογράφος, Φώτιος Κόντογλου.

Ο ίδιος μίλησε για την αναγκαιότητα και την αξία διαφύλαξης της παράδοσης και των ηθών μας όπως διαφαίνεται και από το απόσπασμα του βιβλίου του «Ασάλευτο Θεμέλιο» το 1965 «Ἡ Ἑλλάδα ἔγινε ἕνα παζάρι ποὺ πουλιοῦνται ὅλα, σὲ ὅποιον θέλῃ νὰ τὸ ἀγοράσῃ. Καταντήσαμε νὰ μὴν ἔχουμε ἀπάνω μας τίποτα ἑλληνικό, ἀπὸ τὸ σῶμα μας ἴσαμε τὸ πνεῦμα μας.. Περισσότερο ἀντιστάθηκε σὲ αὐτὴ τὴν παραμόρφωση ὁ λαὸς καὶ βαστάξε καμπόσο, μὰ στὸ τέλος τὸν πῆρε τὸ ρεῦμα καὶ πάει καὶ αὐτός. Τώρα ἔγινε ἀφιλότιμος καὶ ἀδιάντροπος. Ἐνῷ πρῶτα ξεχώριζε ἀπὸ ἄλλες φυλές, γιατὶ ἦταν σεμνός, φιλότιμος, ντροπαλός, καλοδεκτικός, τώρα ἔγινε ἀγνώριστος Οἱ καλοὶ ντρέπονται γιατὶ εἶναι καλοί, συμμαζεμένοι καὶ μὲ ἀνατροφή.. Καημένη Ἑλλάδα! Τί τέλος σὲ περίμενε! Μὰ δὲν ἔχεις μήτε κάποιον νὰ σὲ κλάψει, γιατὶ τὴν κηδεία σου τὴ γιορτάζουνε σὰν γάμο, μὲ χαρὲς καὶ μὲ τραγούδια, ποὺ αὐτὰ εὐτυχῶς δὲν εἶναι ἑλληνικά..Ὁ Φράγκος δὲν ἔρχεται μὲ μαχαίρια, πιστόλια καὶ φωτιές.Ἦρθε μὲ χάδια καὶ γλυκόλογα.Ἦρθε μὲ δῶρα, μὲ λεφτά, νὰ ἀνακουφίσῃ τὴν φτώχεια μας, νὰ διασκεδάσῃ μαζί μας, νὰ χορέψῃ μαζί μας, νὰ μᾶς εὐκολύνῃ τὴν ζωὴ μὲ τὰ μηχανήματά του. Η Ἑλλάδα κοντεύει νὰ χαθῇ..»

Επιμέλεια
της Μάρθας Στίγκα
Δασκάλας

Θα ταξιδέψουμε λοιπόν με αυτό τον γνήσιο αυτό Έλληνα στη λατρεμένη πατρίδα του, τ' Αϊβαλί ,στη μικρή πολιτεία, όπου έζησε τα νεανικά του χρόνια, που είναι κρυμμένη κάπου εκεί μες στα μπουγάζια και τις ακρογιαλιές της βλογημένης Ανατολής και που αποτυπώνει ζωντανά τη γιορταστική ατμόσφαιρα που επικρατεί τις μέρες των Χριστουγέννων.

Το κείμενο «Παραμονή Χριστούγεννα» αποτελεί απόσπασμα από το πεζογράφημα του Φώτη Κόντογλου «Τ' Αϊβαλί, η πατρίδα μου», που δημοσιεύτηκε το 1962.

«Κρύο τάντανο ἔκανε, παραμονὴ Χριστούγεννα. Ὁ ἀγέρας σὰ νά 'τανε κρύα φωτιὰ κι ἔκαιγε. Μὰ ὁ κόσμος ἤτανε χαρούμενος, γεμάτος κέφι. Εἶχε βραδιάσει κι ἀνάψανε τὰ φανάρια μὲ τὸ πετρόλαδο. Τὰ μαγαζιὰ στὸ τσαρσὶ φεγγοβολούσανε, γεμάτα ἀπ' ὅλα τὰ καλά.Ὁ

κόσμος μπαινόβγαινε καὶ ψώνιζε, ἀπὸ τό 'να τὸ μαγαζὶ ἔβγαινε, στ' ἄλλο ἔμπαινε. Κι ὅλοι χαιρετιόντανε καὶ κουβεντιάζανε μὲ γέλια, μὲ χαρές. Κάθε τόσο ἄνοιγε ἡ πόρτα καὶ μπαίνανε τὰ παιδιὰ ποὺ λέγανε τὰ κάλαντα. Ἄλλα μπαίνανε, ἄλλα βγαίνανε. Καὶ δὲν τὰ λέγανε μισὰ καὶ μισοκούτελα, μὰ τὰ λέγανε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἴσαμε τὸ τέλος, μὲ φωνὲς ψαλτάδικες, ὄχι σὰν καὶ τώρα, ποὺ λένε μοναχὰ πέντε λόγια μπρούμυτα κι ἀνάσκελα, καὶ κεῖνα παράφωνα. Οἱ πόρτες ἤτανε ἀνοιχτές, οἱ νοικοκυραῖοι, οἱ νοικοκυρᾶδες καὶ τὰ παιδιά τους, ὅλοι ἤτανε χαρούμενοι, κι ὑποδεχόντανε τοὺς ψαλτάδες, καὶ κεῖνοι ἀρχίζανε καλόφωνοι σὰν χοτζᾶδες:Καλὴν ἑσπέραν, Ἄρχοντες, ἂν εἶναι ὁρισμός σας... Κι ἀφοῦ ξιστορούσανε ὅσα λέγει τὸ Εὐαγγέλιο, ὕστερα μπαίνανε στὸ σπίτι μὲ χαρά, βγαίνανε μὲ πιὸ μεγάλη χαρά. Παίρνανε ἀρχοντικὰ φιλοδωρήματα ἀπὸ τὸν κουβαρντᾶ τὸν νοικοκύρη, κι ἀπὸ τὴ νοικοκυρὰ λογιῶν -λογιῶν γλυκά, ποὺ δὲν τὰ τρώγανε, γιατὶ ἀκόμα δὲν εἶχε γίνει ἡ Λειτουργία, ἀλλὰ τὰ μαζεύανε μέσα σὲ μία καλαθιέρα.Ἀβραμιαῖα πράγματα! Τώρα στεγνώσανε οἱ ἄνθρωποι καὶ γινήκανε σὰν ξερίχια ἀπὸ τὸν πολιτισμό! Πᾶνε τὰ καλὰ χρόνια!

Ὅλα γινόντανε ὅπως τά 'λεγαν τά κάλαντα: Πέφτανε στὰ ζεστά τους καὶ παίρνανε ἕναν ὕπνο, ὥσπου ἀρχίζανε καὶ χτυπούσανε οἱ καμπάνες ἀπὸ τὶς δώδεκα ἐκκλησιὲς τῆς χώρας. Τί γλυκόφωνες καμπάνες!Ὄχι σὰν τὶς κρύες τὶς εὐρωπαϊκές, ποὺ θαρρεῖς πὼς εἶναι ντενεκεδένιες! Στολιζόντανε ὅλοι, βάζανε τὰ καλά τους, καὶ πηγαίνανε στὴν ἐκκλησιά. Σὰν τελείωνε ἡ Λειτουργία, γυρίζανε στὰ σπίτια τους.

Οἱ δρόμοι ἀντιλαλούσανε ἀπὸ χαρούμενες φωνές. Οἱ πόρτες τῶν σπιτιῶν ἤτανε ἀνοιχτὲς καὶ φεγγοβολούσανε. Τὰ τραπέζια περιμένανε στρωμένα μ' ἄσπρα τραπεζομάντηλα, κι εἴχανε πάνω ὅτι βάλει ὁ νοῦς 5

Ενώ το 2ο Δημοτικό Σχολείο προτίμησε να λειτουργηθούν και να μεταλάβουν οι μαθητές στη Θεία Λειτουργία της Τετάρτης 21/12 στον ιερό ναό του Αγίου Ιωάννου Παραλίας.

Δεκέμβρης,
ο μήνας της Χριστού Γεννήσεως

Ο Δεκέμβρης μήνας, ο μήνας της Χριστού Γεννήσεως κύλισε πολύ όμορφα για την ενορία του Αγίου Ιωάννου καθώς και το πνευματικό ποιμαντικό έργο ξετυλίχθηκε πολύ πλούσιο!

*Το ιερό Σαρανταλείτουργο συνεχίστηκε με πρωινές και νυχτερινές Θείες Λειτουργίες. Αυτή την περίοδο πολύ συχνά γινόταν και το Μυστήριο της Μετανοίας και Εξομολογήσεως για τους πιστούς καθώς και το Μυστήριο του Ευχελαίου την τελευταία Τετάρτη προ Χριστουγέννων προς άφεσιν αμαρτιών και ίαση σώματος και ψυχής. Φυσικά τα Εσπερινά Κηρύγματα και η Κατήχηση μικρών παιδιών, εφήβων και νέων εξακολούθησε και μάλιστα με ωραίες εκπλήξεις.

Συγκεκριμένα την Τετάρτη 14/12 λίγο πριν το Εσπερινό κήρυγμα επισκέφτηκε τον Άγιο Ιωάννη **ο Αγιορείτης μοναχός πατήρ Πατάπιος.**

Εύφρανε την καρδιά των πιστών μεταφέροντας με λίγα και απλά λόγια τη ζωή των μοναχών κατά την προετοιμασία τους για τη μεγάλη γιορτή των Χριστουγέννων. Στο τέλος πρόσφερε με καλοσύνη και αγάπη μία μικρή ευλογία από το κελί του σε όλους τους παρευρισκόμενους.

*Επίσης το Σάββατο 10/12 τα παιδιά των κατηχητικών σχολείων που συμμετείχαν στη ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ είχαν την ευκαιρία να ζήσουν σε γιορτινή ατμόσφαιρα τα Χριστούγεννα. Τραγούδησαν κάλαντα και άλλα τραγούδια εορταστικά, έφτιαξαν χριστουγεννιάτικες κατασκευές, έπαιξαν και χάρηκαν. Το τελευταίο Σάββατο προ των διακοπών συμμετείχαν στο μυστήριο της Εξομολογήσεως.

*Στο μεταξύ ένα καταπληκτικό σπήλαιο στήθηκε έξω από τον Ιερό Ναό του Αγίου Ιωάννου όπως κάθε χρόνο. Στολίστηκε με τις φιγούρες των ιερών προσώπων της Γεννήσεως, φωταγωγήθηκε και όλοι θέλουν να φωτογραφηθούν εκεί!

σου. Φτωχοὶ καὶ πλούσιοι τρώγανε πλουσιοπάροχα, γιατί οἱ ἀρχόντοι στέλνανε ἀπ' ὅλα στοὺς φτωχούς. Κι ἀντὶς νὰ τραγουδήσουνε στὰ τραπέζια, ψέλνανε τὸ Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε, Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει, Μυστήριον ξένον ὁρῶ καὶ παράδοξον. Ἀφοῦ εὐφραινόντανε ἀπ' ὅλα, πλαγιάζανε «ξέγνοιαστοι, σὰν τ' ἀρνιὰ ποὺ κοιμόντανε κοντὰ στὸ παχνί, τότες ποὺ γεννήθηκε ὁ Χριστός, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας».

Στην Καππαδοκία υπήρχε μια πληθώρα ηθών και εθίμων που συνόδευαν την καθημερινή ζωή των κατοίκων της σε όλες της σχεδόν τις εκδηλώσεις. Τα περισσότερα από αυτά έχουν λατρευτικό χαρακτήρα λόγω του έντονου θρησκευτικού συναισθήματος που διακατείχε τους Καππαδόκες.

Τα Χριστούγεννα τα έλεγαν οι Καππαδόκες, Μικρό Πάσχα. Από την παραμονή 24 Δεκεμβρίου άρχιζαν οι προετοιμασίες, έσφαζαν κοτόπουλα ή μεγαλύτερα ζώα που τα μοιράζονταν περισσότερες οικογένειες. Σ' όλα τα σπιτικά ζύμωναν πίτες με αλεύρι, γάλα, αυγά, ζάχαρη και βούτυρο. Οι γυναίκες πήγαιναν στους στάβλους όπου άναβαν κεριά στα παχνιά των ζώων και θυμιάτιζαν. Τη νύχτα της παραμονής, περασμένα μεσάνυχτα χτυπούσε η καμπάνα της εκκλησίας. Αν δεν υπήρχαν καμπάνες χρησιμοποιούσαν σήμαντρα ή ακόμη και συνεργεία από ιεροδρόμους με επικεφαλής τον κανδηλανάφτη που διάβαιναν το χωριό απ' άκρη σ' άκρη και ειδοποιούσαν τους πιστούς πως ήρθε η ώρα της εκκλησίας χτυπώντας τις πόρτες τους. Πήγαιναν τότε όλοι μαζί οι γείτονες και για να βλέπουν στο σκοτάδι κρατούσαν πυρσούς. Η Λειτουργία, τελείωνε, πριν ξημερώσει και γύριζαν στα σπίτια τους. Ασπάζονταν οι μικρότεροι τα χέρια των μεγαλύτερων και ευχόταν «Χριστός γεννάται», «Αληθώς γεννάται», «Χρόνια Πολλά» κ.α. Έστρωναν το Χριστουγεννιάτικο τραπέζι που περιλάμβανε σούπα τραχανά και γιουβαρλάκια. Απαραίτητα έπρεπε να υπάρχει στο τραπέζι την ημέρα αυτή και το « χερσέ» πιλάφι από ψιλοκομμένο στάρι που είχε βράσει σε ζωμό από κόκαλα. Το φαγητό αυτό θεωρούσαν ότι το έδωσαν και στην Παναγία να φάει όταν ήταν λεχώνα.

Δεν νομίζετε ότι αυτά φτάνουν για να δώσουν το στίγμα των αγίων ημερών εκεί μακριά, μα και τόσο κοντά, σχεδόν μέσα μας, στην εγγύς Ανατολή;...

ΠΗΓΕΣ

1. «Ήθη και έθιμα του Δωδεκαημέρου στις χαμένες πατρίδες», αρχιμ. Αντύπας Νικηταράς, romfea.gr

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΣΕΙΡΑ: **«ΠΑΡΑΒΟΛΕΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ»**

ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ξ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΚΑΤΗΧΗΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΜΑΘΗΜΑ 13ο Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΑΦΡΟΝΟΣ ΠΛΟΥΣΙΟΥ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Μήπως κανένα παιδί έχει ακούσει την λέξη άφρων;… Όχι. Την λέξη ανόητος; Μάλιστα. Η λέξις αυτή δηλ. ανόητος παιδιά στην πιο ωραία μας γλώσσα, λέγεται «άφρων». Ώστε τι θα πη άφρων;… Πολύ καλά. Την έχετε ακούσει αυτή τη λέξη να την λένε;… μάλιστα. Κάνουμε κάτι που δεν είναι σωστό… Μα και στο σχολείο όταν απαντάμε χωρίς να σκεφτούμε λέμε ανοησίες. Και μόνον τα παιδάκια τα μικρά είναι καμμιά φορά ανόητα ή και οι μεγάλοι; Πολύ σωστά και οι μεγάλοι που λένε ανοησίες και κάνουν πράγματα χωρίς να τα σκεφτούν.

Την λέξη αυτή δηλ. «άφρων» δεν την μεταχειρίζονται μόνον οι άνθρωποι παιδιά, αλλά την χρησιμοποιούσε και ο ίδιος ο Κύριός μας και μάλιστα ονόμασε άφρονα, δηλ. ανόητον, μωρόν, απερίσκεπτον ένα πολύ πλούσιον άνθρωπον. Γιατί άραγε; Τι να έκανε που αναγκάστηκε ο Χριστός μας να τον πει άφρονα; Θέλετε να μάθετε;… Μάλιστα. Ακούστε λοιπόν μια πολύ ωραία και διδακτική ιστορία που μας είπε ο Κύριος.

ΔΙΗΓΗΣΙΣ

Ενός πολύ πλουσίου ανθρώπου κάποτε τα χωράφια έφεραν τόσο πολύ καρπό ώστε οι αποθήκες οι πολλές και μεγάλες που είχε δεν έφθαναν για να βάλει μέσα τα νέα γεννήματα (σιτάρι, αραποσίτι, φασόλια κ.λ.π.) Και άρχισε να σκέπτεται ο άνθρωπος αυτός, πού θα βάλει τις νέες συγκομιδές. Τον απασχολούσε πολύ η σκέψις αυτή ώστε δεν μπορούσε να ησυχάσει καθόλου. Ξαφνικά, ενώ σκεφτόταν - πετιέται από τη θέση του και λέγει: Α σκέφτηκα! Αυτό θα κάμω. Θα γκρεμίσω τις αποθήκες μου και θα κτίσω άλλες πιο μεγάλες που θα χωράνε όλα αυτά που έχω και άλλα ακόμη και εκεί θα συγκεντρώσω όλα τα γεννήματά μου και τα αγαθά μου και θα πω στην ψυχή μου: Ψυχή, έχεις πολλά αγαθά να καλοπεράσης για χρόνια πολλά. Γι' αυτό, λοιπόν, ν' αναπαύεσαι, να τρως, να πίνεις και ευχαριστιέσαι. Έτσι εσκέφτηκε ο απερίσκεπτος αυτός άνθρωπος και επήρε την απόφαση να μη βοηθήση τους συνανθρώπους του με τόσα πολλά καλά που του έστειλε ο Χριστός μας, αλλά πώς - αυτός μόνον - θα καλοπεράση για πολλά χρόνια. Αλλά παιδιά όταν ενύκτωσε και πήγε να κοιμηθεί, έγινε κάτι φοβερό, κάτι που δεν το είχε σκεφθεί ποτέ στη ζωή του. Ακούει τη φωνή του Θεού να του λέγη αυστηρά. Άφρων! Αυτή τη νύκτα θα πεθάνης. Όλα δε αυτά που ετοίμασες σε ποιόν θα μείνουν; Μόλις άκουσε αυτά τα φοβερά λόγια καταλαβαίνετε τη θέση του. Έτρεμε ολόκληρος, έκλαιγε και επιθυμούσε πολύ να ζήσει ακόμη για να αλλάξει ζωή, για να μην πάει στην κόλαση. Αλλά τότε που το εσκέφτηκε, ήταν πια αργά. Άρπαξαν την ψυχή του οι κακοί άγγελοι και την πήγαν στην κόλαση.

Και ο ίδιος ο Κύριός μας τελειώνοντας αυτήν την τόσο διδακτική ιστορία μας λέγει: Αυτά παθαίνουν εκείνοι που αγαπάνε περισσότερο τα χρήματα από το Χριστό και κοιτάνε πώς να καλοπεράσουν και να γλεντήσουν οι ίδιοι και αδιαφορούν για τους συνανθρώπους τους, αν έχουν να φάνε, να ντυθούν και να πάρουν τα φάρμακα των παιδιών τους και γενικώς δεν φροντίζουν να κάνουν καλά έργα.

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ

Πώς τον ονόμασε ο Κύριος τον πλούσιον αυτόν;… Πολύ καλά. Άφρονα. Γιατί ο Κύριός μας αναγκάζεται να τον πει άφρονα;… πολύ ωραία. Διότι δεν εσκέφτηκε σωστά. Πήρε μια απόφασι κακή, δηλ. να μη βοηθήση κανέναν άλλο άνθρωπο με τόσα πολλά καλά που του έστειλε ο Θεός, παρά μόνον πως θα καλοπεράσει και θα ευχαριστιέται μόνον αυτός στη ζωή του για όλα τα χρόνια. Και για να σκεφθεί τόσο ανόητα πράγματα τι έπαθε; Βεβαίως ετιμωρήθηκε και δεν εχάρηκε τίποτε από όλα αυτά τα αγαθά που του εχάρισε ο Κύριος, αλλά απέθανε αμέσως την ίδια νύκτα και το χειρότερο από όλα επήγε στην κόλαση.

ΔΙΔΑΓΜΑ

Να μην κάνωμε απερισκεψίες στη ζωή μας και τιμωρούμεθα, όπως και ο άφρων πλούσιος.

ΡΗΤΟΝ

«Άφρων, ταύτη τη νυκτί την ψυχήν σου [απαιτούσιν από σου». (Λουκ. ιβ, 20)

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Όταν λέμε ανοησίες ποιούς στενοχωρούμε;… Πολύ καλά, τους γονείς μας και τους δασκάλους μας. Αλλά και ποιόν άλλον που μας αγαπάει πολύ περισσότερον απ' αυτούς που μας είπατε;… Μάλιστα. Τον Θεό. Γι' αυτό θα Τον παρακαλούμε κάθε μέρα στη ζωή μας να μας φωτίζει να κάνωμε καλά έργα, να βοηθάμε και τους άλλους ανθρώπους και να μη κρατάμε όλα τα καλά που μας δίνει, για τον εαυτόν μας. Το κουλουράκι που μας στέλνει στο σχολείο, να το μοιραζώμαστε με τ' άλλο παιδάκι που δεν είχε δραχμούλα να πάρει και κείνο ή ό,τι άλλο έχουμε να δίνωμε και στ' άλλα παιδάκια. Γιατί όταν το κρατάμε όλο για τον εαυτό μας, να καλοπερνάμε μόνον εμείς τότε θα πάθωμε ό,τι και ο ασυλλόγιστος αυτός άνθρωπος, που πήγε στην κόλαση. Ενώ αν αγαπάμε και βοηθάμε και τ' άλλα τα παιδιά - τα καλά μας αυτά έργα θα μας πάνε στον Παράδεισο κοντά στο Χριστό μας.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Όσα αγαθά και να μου στείλης Χριστέ μου, δίνοντας πολλά λεπτά στους γονείς μου, βοήθησέ με να μη σκεφθώ ποτέ όπως ο άφρων πλούσιος, αλλά να κάνω όσα περισσότερα καλά μπορώ στη ζωή μου, για να κερδίσω όχι όπως αυτός την κόλαση, αλλά τον Παράδεισο.

ας δοξάσουμε σήμερα Αυτόν που και ο πρωτομάρτυρας Στέφανος ως Βασιλέα κηρύττει. Θαυμαστά πράγματα ενός θαυμαστού Βασιλέα! Χθες γεννήθηκε, και σήμερα ο Στέφανος σε Αυτόν προσφέρθηκε ως πραγματικό και έμψυχο στεφάνι, ως στεφάνι που πλέχτηκε και χαλκεύτηκε μόνο του.

Ο Στέφανος, που στεφανώνοντας τον Βασιλέα στεφανώθηκε. Ο Στέφανος, το πολύανθο της πίστεως κλωνάρι, το μοσχομυρωδάτο της αγάπης ρόδο, το αμάραντο άνθος της ελπίδος, της χάριτος το λουλουδιασμένο βλαστάρι, της αιωνίου αμπέλου το κατάφορτο κλήμα, ο μελιστάλαχτος καρπός της αθανασίας.

Ο Στέφανος, το παρακλάδι του Σταυρωθέντος που στα Ουράνια φθάνει, που γεμάτος από κάθε καλό έργο και λόγο αποτέλεσε ακατάλυτο πύργο της ομολογίας και ασάλευτο οχύρωμα της υπομονής.

Ο Στέφανος, ο σταυροφόρος αήττητος στρατιώτης της εγκράτειας και της ευσέβειας, ο έμψυχος στρατηλάτης, ο θαρραλέος ρήτορας, κατά των Χριστοκτόνων.

Αλλά τόση ώρα λέγω, λέγω, και ακόμη τίποτα δεν έχω πει για τα γεγονότα. Ας αφήσουμε λοιπόν τη θεία Γραφή να στεφανώσει τον Στέφανο.

Λέει λοιπόν η Γραφή, ότι ο Στέφανος πλήρης χάριτος και δυνάμεως «ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ». Άρα πώς λοιπόν να επαινέσω εγώ τον Στέφανο, όταν η ίδια η θεία χάρη τού έχει πλέξει στεφάνι, το στεφάνι που στεφανώνει τον κάθε μάρτυρα; Τι λόγο να προσθέσω εγώ στον λαμπρότερο μάρτυρα του κόσμου, με ποιες λέξεις να στολίσω αυτόν που έκανε πάμπολλα θαύματα;

Λέει λοιπόν η Γραφή ότι ο Στέφανος πλήρης χάριτος και δυνάμεως **«ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ».**

Η θεία Χάρη και η θεία Δύναμη έπλεκαν ταυτόχρονα τον στέφανο του Στέφανου, προετοιμάζοντάς τον για τον καλόν αγώνα. Η μια τον κραταίωνε στην πίστη, και η άλλη τον ετοίμαζε για το μαρτύριο. Η μία για την διακονία, και η άλλη ως προς τον λόγο. Η μία προς το θάρρος, και η άλλη τον εκπαίδευε στην υπομονή. Η μία προς τα θαύματα, και η άλλη τον προετοίμαζε για τα κατορθώματα.

Η Χάρη και η Δύναμη που είναι βλαστάρια από την ίδια ρίζα, ζευγάρι παντοτινό, κλωνάρι από το ίδιο φυτό της πίστεως, παντοτινά ομόφωνες. Η Χάρη και η Δύναμη, τα πανέμορφα μάτια της ορθοδοξίας, ου δίδυμοι μαστοί της Εκκλησίας, οι συστρατιώτες του Χριστού. Οι άγρυπνοι φύλακες του Στέφανου.

Λέει λοιπόν η Γραφή ότι ο Στέφανος ήταν **«πλήρης χάριτος και δυνάμεως».**

Θυμιατήριο της Χάριτος ήταν ο Στέφανος, που ευωδίαζε το λιβάνι της αγιοσύνης. Πηγή της Χάριτος που ανέβλυζε τα παντοτινά νάματα της αρετής. Νείλος της Χάριτος που ξεχείλιζε από ευσέβεια. Αθλητής της Χάριτος ασυναγώνιστος από κάθε αντίπαλο.

Στρατιώτης της Χάριτος, που αντιπάλευε κάθε πανουργία και κάθε φοβέρα, και στέκονταν ακλόνητος σε κάθε επίθεση, δεχόμενος με καρτερία τους διωγμούς, θαυματοποιώντας, διώκοντας τα πάθη, γιατρεύοντας τις αρρώστιες, εκδιώκοντας τους δαίμονες, υπηρετώντας τους φτωχούς, ανακουφίζοντας τους ασθενείς, υπερασπίζοντας τις χήρες, προστατεύοντας τα ορφανά και τους αδικουμένους, αυξάνοντας το κήρυγμα, αναγγέλλοντας την πίστη· μιλώντας και καυχούμενος για τον Σταυρό, τους ήλους, τον κάλαμο, δοξάζοντας τα δεσμά, διακηρύττοντας τη λόγχη, που για χάρη μας έπληξε την πλευρά του Κυρίου, προσκυνώντας το Πάθος του Κυρίου που θανάτωσε τον θάνατο.

Προβάλλοντας τη Φάτνη, και υπερηφανευόμενος για τα Σπάργανα, εκθειάζοντας τα ραπίσματα, χωρίς να ντρέπεται για το δικαστήριο του Πιλάτου, χωρίς να κρατάει κρυφό τον Τάφο του Κυρίου, περήφανος για την Ανάσταση. Ελέγχοντας τους Ιουδαίους, ανατρέποντας τους Φαρισαίους, ντροπιάζοντας τους Σαδδουκαίους, αποστομώνοντας τους Γραμματείς.

Ερμηνεύοντας τον Νόμο, και ερευνώντας τους Προφήτες, ανέλυε τις Γραφές κι εκεί ανακάλυπτε τον Χριστό να λάμπει. Αντιμετωπίζοντας και επιτιμώντας τους παράνομους σταυρωτές. Αντιμαχόμενος τους ασεβείς, κατατροπώνοντας με την πίστη τους απίστους Ιουδαίους, που αντιδρούσαν στο κήρυγμα του.

«ἀνέστησαν δέ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων καὶ Κυρηναίων καὶ Ἀλεξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ, καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει».

Μεγάλη η τρικυμία αλλά ο κυβερνήτης επουράνιος, πυκνή η θύελλα αλλά το πλοίο φέρει σταυρό, αλλεπάλληλες οι καταιγίδες αλλά η καρίνα είναι στέρεα. Δεν μπορούν τα κύματα να εξεγερθούν κατά του ουρανού, δεν μπορεί το πονηρό πνεύμα να αντιπαλέψει το επουράνιο. Δεν μπορεί να διαλυθεί το σκάφος που κυβερνάται από τη Ζωή.

Και για ποιο λόγο η συζήτηση; Γι' Αυτόν που κυοφορήθηκε μυστηριωδώς, γι' Αυτόν που γεννήθηκε υπερφυσικά, γι' Αυτόν που θήλασε πέρα από κάθε λογική. Πώς χωρίς ένωση η Παρθένος έγινε μητέρα, πώς και μετά τον τοκετό έμεινε παρθένος, πώς η φύση έδωσε την θέση της στο θαύμα, γιατί σαρκούμενος μέσω της Μαρίας δεν επέβαλε τις δικές Του αναλογίες, αλλά θέλησε ο Αχώρητος να συρρικνωθεί ως βρέφος; Πώς ενώ ήταν έμβρυο, δημιουργούσε όλα τα άλλα έμβρυα, πώς ενώ γεννιόταν παρείχε τη γέννηση σε όλους, πώς θήλαζε και ταυτόχρονα χορηγούσε σε όλα τα βρέφη τις πηγές του γάλακτος;

Αυτή είναι η διαφορά του Νόμου και της Χάριτος. Ο Νόμος καταδικάζει, η Χάρη συγχωρεί, ο Νόμος κολάζει η Χάρη σώζει, ο Νόμος υπηρετεί η Χάρη εξουσιάζει, ο Νόμος την αμαρτία φονεύει, η Χάρη την αμαρτία εξαφανίζει, ο Νόμος κρατάει το ξίφος η Χάρη το έλεος μεταχειρίζεται, ο Νόμος έχει θέση δήμιου, η Χάρη έχει εξουσία βασιλέως, ο Νόμος τον κατάδικο δένει με το σχοινί η Χάρη ως φιλάνθρωπη αφαιρεί του θανάτου το σύμβολο.

Και ενώ έλεγε τα θεία αυτά λόγια περί της Χάριτος ο Στέφανος προς τους Ιουδαίους, αυτοί οι θεομάχοι σηκώθηκαν τον άρπαξαν και τον οδήγησαν στο Συνέδριο.

Όπου η αρπαγή εκεί και η Ιουδαϊκή συνδρομή, όπου η ταραχή εκεί και το μισόχριστο πλήθος τους, όπου φόνος άδικος μελετάται, εκεί και το συνέδριο των γραμματέων. Γιατί βεβηλώνεις την καθέδρα του Μωϋσή παράνομε Ιουδαίε; Γιατί μολύνεις τον θρόνο που στόλισε ο Νόμος; Ο Νόμος του Μωϋσή είπε: «Ου φονεύσεις, Ου ψευδομαρτυρήσεις». Ή λοιπόν τήρησε τον Νόμο ή από τον τόπο αυτόν απομακρύνσου.

Αυτοί όμως έφεραν ψευδομάρτυρες που έλεγαν: «Ο άνθρωπος αυτός δεν σταματά να βλαστημά αυτόν τον άγιο τόπο και το Νόμο. Τον ακούσαμε να λέει ότι ο Ιησούς ο Ναζωραίος θα αφανίσει τον τόπο αυτόν και θα αλλάξει τα έθιμα που μας παρέδωσε ο Μωυσής». Ακόμα έβαλαν και άλλους να λένε ψέματα ότι «ακούσαμε αυτόν να λέει βλάσφημα πράγματα για τον Μω- 8

ΔΙΨΩ
Μηνιαία Περιοδική Έκδοση
Ιδιοκτήτης: Α.Ο. ΓΑΛΗΝΗ
(Ελληνορθόδοξη Κοινωνία Προσώπων ΔΙΨΩ)
Αρ. Φύλλου: 300
Έτος: 240
Εκδότης:
Αντώνιος Ρουμελιώτης
Πρωτοπρεσβύτερος
Συντάσσεται από ομάδα συνεργατών
Υπεύθυνη Δημ. Σχέσεων:
Βασιλική Αθανασοπούλου
Καθηγήτρια Μουσικής
Φωτό: Μαρία Μπουχάγιερ
Έδρα: Πάτρα
Τηλ.: 2610 346687
Δ/νση: Όθωνος Αμαλίας 97

ϋσή και τον Θεό».

Τώρα τον Μωϋσή θαυμάζεις συκοφάντη, τώρα τον τιμάς ως νομοθέτη, ενώ όταν ζούσε τον έφτυνες; Τώρα ως τηρητής του Νόμου οργίζεσαι και αγανακτείς, και υπερασπιζόμενος τον Θεό, θέλεις να εκδικηθείς; Εσύ δεν λιθοβόλησες τον Μωυσή; Εσύ δεν προτίμησες αντί του Θεού τα πέτρινα και τα ξύλινα είδωλα; Και τώρα για να κάνεις φόνο, σαν δικαιολογία χρησιμοποιείς την ευλάβεια; Για να χύσεις αίμα αθώου υποκρίνεσαι τον θεοσεβή;

Όπως τότε, έτσι και τώρα μπερδεύεις την αλήθεια. Και τότε με θρασύτητα βλαστημούσες και τώρα με ασέβεια τιμάς. Εσύ που πάντα είσαι μέσα στα αίματα, εσύ που πάντα φτιάχνεις συμμορίες ψευδομαρτύρων.

«Παρουσίασαν λοιπόν ψευδομάρτυρες που έλεγαν ότι ο άνθρωπος αυτός δεν σταματά να λέει λόγια εναντίον του Μωυσή και του Θεού και κατά του αγίου αυτού τόπου και του Νόμου».

Ποια λόγια; «Ακούσαμε αυτόν να λέει ότι ο Ιησούς ο Ναζωραίος, θα καταστρέψει αυτόν τον τόπο» Και τι λοιπόν; Αν σκοτώσεις τον Στέφανο, δεν θα καταστραφεί ο τόπος; ή μάλλον δεν θα καταστραφεί επειδή και τον Κύριο και τον δούλο σκότωσες; Επειδή μαζί με τον ποιμένα θυσίασες και το πρόβατο, μαζί με τον Βασιλέα κατάσφαξες και τον στρατιώτη;

Δεν μπορεί πόλις να σταθεί αν έχει θανατωθεί ο Βασιλέας. Ούτε μπορεί να τιμάται ο Ναός όταν έχει γίνει ο φόνος του Δεσπότη. Μήπως ο Στέφανος είπε, το «θα μείνει ο οίκος σας έρημος»;

Μήπως ο Στέφανος είπε, το «δεν θα μείνει στον Ναό λίθος επί λίθου»; Παράδοξο πράγμα και παράλογο! Να το λέει ο Θεός και να δικάζεται ο άνθρωπος! Να το αποφασίζει ο Θεός και να κατηγορείται ο άνθρωπος! Ο Βασιλιάς να πραγματοποιεί και ο στρατιώτης να ευθύνεται! Εσύ είσαι αίτιος αυτής της καταστροφής Ιουδαίε! Έμπηξες τον σταυρό και ανακάτεψες την Ιερουσαλήμ, και είπες «το αίμα Αυτού πάνω μας και πάνω στα παιδιά μας». Δέξου λοιπόν τώρα την καταδίκη που σου όρισε. Και λέει η Γραφή «ο Στέφανος γεμάτος από Πνεύμα Άγιο, κοίταξε στον ουρανό και είδε τη δόξα του Θεού και τον Ιησού να στέκεται όρθιος στα δεξιά του Θεού». Τότε πως ο Παύλος λέει «κάθισε στα δεξιά του θρόνου της μεγαλοσύνης του Θεού στα υψηλά»; Ποια ήταν η αιτία για να σηκωθεί; Ποιο σοβαρό γεγονός τον έκανε να σηκωθεί από τον πατρικό θρόνο; Είδε τον αθλητή που αγωνίζεται και σηκώθηκε για να βραβεύσει τη νίκη του. Είδε αυτόν που πετάει στον αέρα και άνοιξε τους ουράνιους λιμένες. «Μη φοβάσαι λοιπόν Στέφανε κανείς δεν πρόκειται να αδικήσει τον αγώνα σου. Σηκώθηκα από τον θρόνο γιατί στα δεξιά μου θέλω να σε βάλω. Γιατί βλέπω την τολμηρή πίστη σου σε μένα που σταυρώθηκα. Εγώ είμαι εκείνος που είδες πάνω στο ξύλο με σάρκα κρεμασμένο, για αυτή σου τη πίστη σε βραβεύω. Εγώ είμαι ο αγωνοθέτης του μαρτυρίου αλλά και ο αθλητής. Πάνω στον σταυρό πάλεψα σαν σε παλαίστρα. Με συνέλαβαν και τον αντίπαλο διάβολο κατατρόπωσα. Μη φοβάσαι αυτούς που σε πετροβολούν, χωρίς να θέλουν σου φτιάχνουν σκάλα που οδηγεί στον ουρανό. Μη φοβάσαι αυτούς που σε πετροβολούν, σκαλιά για να ανέβεις στα ουράνια γίνονται οι πέτρες. Μη φοβάσαι τις πέτρες, μέσα σου κουβαλάς τον ακρογωνιαίο λίθο Ιησού Χριστό». Η δόξα και η δύναμή Του εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Λόγος επαινετικός στον Άγιο Πρωτομάρτυρα Στέφανο
(Αγίου Πρόκλου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως)

Έκθεση - παζάρι παιδικού χριστιανικού βιβλίου και δώρων

Μία όμορφη έκθεση - παζάρι παιδικού χριστιανικού βιβλίου και δώρων στήθηκε στην ενορία του Αγίου Ιωάννου για δύο Κυριακές 11/12 και 18/12 προς οικονομική ενίσχυση των κατηχητικών σχολείων. Όλοι είχαν την ευκαιρία μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας να περάσουν από την έκθεση και να αγοράσουν για μικρούς και μεγάλους δώρα- πολλά από αυτά χειροποίητα από το καλλιτεχνικό εργαστήρι ΓΕΘΣΗΜΑΝΗ (Όθωνος Αμαλίας 97) αλλά και βιβλία.

